

متن پرسش

سلام علیکم: آیا جایز است شرعاً و عرفاً و اخلاقاً کتاب مثنوی را با توجه به حجم فراوان، انحرافات که در آن است به عنوان یک کتاب معتبر به عرفان آن عمل کنند، یا جایز نیست با توجه به اینکه امامت نوعیه ای را که مولوی قبول دارد و در اشعارش آورده مخالف است با عقاید حقه مذهب حقه شیعه اثنی عشری و ایشان مقامات بلندی را که برای دشمنان امیرالمومنین علیه السلام و ... در اشعارش آورده و تقاضاهای نامشروع شمس از مولوی که مولوی آنها را عملی ساخت و مذهب مولوی را که سنی جبری بوده و استاد شهید مطهری و اکثر اهل فلسفه و عرفان و حتی افرادی از خود آنها مثل صفی علیشاه و جامی و ... تصریح کرده اند و خود مولوی نیز در اشعارش اعتراف کرده که قیام امام حسین علیه السلام را کورکورانه می دانند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که فهم سخن عرفا کار آسانی نیست، حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» در نامه ای که به احمدآقا یعنی به فرزندشان داشتند فرمودند مواظب باش اگر سخن آنها را نفهمیدی، ردّ نکنی. و در همین رابطه بعضی از علماء، مولوی را شیعه می دانند. به قول آیت الله انصاری همدانی «رحمة الله علیه» سالک تا آخر عمر به مثنوی مولانا نیازمند است. اخیراً که مقام معظم رهبری «حفظه الله تعالی» در جلسه ای که با شعرا داشتند فرمودند: مثنوی همان طور که مولوی می گوید: «هُوَ اَصُولُ اَصُولِ الدِّينِ»^[۱] و گفتند مرحوم مطهری هم با من هم عقیده بود. کسانی می توانند در مورد مولوی نظر دهند که مدتی با تفکرات عرفانی او مرتبط باشند. موفق باشید

[۱] - مقام معظم رهبری «حفظه الله تعالی» در دیدار با شهداء در سال ۱۳۸۷- مولوی در دیباچهی دفتر اول مگوید: هَذَا كِتَابُ الْمَثْنَوِيِّ، وَ هُوَ اَصُولُ اَصُولِ الدِّينِ، فِي كَشْفِ اَسْرَارِ الْوُصُولِ وَ الْيَقِينِ